

ligge, men kun udtale min Forundring over, at det ærede Medlem synes forbavset over, at jeg ikke har udtalt mig her imod Landstinget og for Kvinders Valgbarhed o. s. v. men tværtimod har forfægtet Landstingets Standpunkt. Det sidste er nu ikke Tilfældet. Jeg har ikke forfægtet Landstingets Standpunkt undtagen paa det ene Spørgsmaal om Udvidelse af Valgretten. Hvad Kvinderne angaar har jeg slet ikke udtalt mig. Det ærede Medlem vil absolut støde mig bort, skønt jeg slæber mig tryglende til hans Fod som min Ordfører. Jeg var netop saa udmærket fornøjet med, hvad han havde sagt. Det ærede Medlem er jo min gamle Ordfører paa dette Punkt, og jeg plejer ikke at snakke op, naar jeg har en Ordfører, der har udtalt sig paa en tilfredsstillende Maade. Det er idel Tilfredshed med, hvad det ærede Medlem har sagt, som har afholdt mig fra at angribe Landstinget paa dette Punkt, ellers skulde jeg saa mænd gerne have gjort det. Hvad det andet ærede Medlem (Hørdum) angaar, som udtalte sin Forbavelse over, at jeg troede, at vi atter kunde komme i Majoritet i Borgernes Raad, skal jeg sige, at det tror jeg, vi kunde under visse Forhold, det er noget, som det ærede Medlems Parti og de andre styrende bestemme, det kommer nemlig an paa, hvorledes de ville regere Hovedstaden, og jeg har en Formodning om, at de ville gøre det saaledes, at vi ville faa endogsaa en knusende Majoritet, men det kan jo godt være, at det ikke sker, jeg ved det ikke.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 3dje Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfr. Christensen: Naar det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner) motiverede sin Stilling lige overfor Kvinderne i Dag derved, at han var saa tilfreds med mit Foredrag, at han ikke vilde give sig til at tale derom, saa vil jeg sige, at denne Tavshed smigrer mig selvfølgelig, men lidt mere udtrykkelig Jubel fra det ærede Medlems Side vilde have klaret hans egen Stilling bedre.

Seavenius: Jeg maa bede det høje Ting undskylde, at jeg tager Ordet saa

sent; men jeg kan ikke undlade at sige et Par Ord om min Opfattelse af hele dette Lovforslag. Det ærede Medlem, som har været Ordfører i Dag for Folketingets Stilling i denne Sag, det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds (A. Christensen), har erklæret sig skuffet ved den Stilling, som Landstinget havde indtaget, og som i det hele taget blev indtaget fra Højres Side, fra konservativ Side. Ja, jeg kan saa godt forstaa hans Skuffelse, thi der er jo ingen Tvivl om, at for hans Partis Vedkommende vilde intet være heldigere, end om man kunde bevæge Højre, de konservative Sider her i København, til nu en Gang for alle at opgive alt Haab om atter at komme til Magten her i København, og dog paa en saadan Maade, at de ikke helt blev udelukkede. Det vilde nemlig for det ærede Medlem og hans nærmeste Partifæller være noget af det ubehageligste, som kunde ske, at Højre fuldstændig blev sat ud af Borgerrepræsentationen her i København, thi saa vilde Kampen mellem hans nærmeste Partifæller og de Herrer fra den socialdemokratiske Side med Nødvendighed komme. Saa længe de have Højre til at slaa løs paa indenfor Borgerrepræsentationen, have de noget at slutte sig sammen om; naar Højre er borte, have de ikke dette længere, og saa ville de komme i Haarene paa hinanden saa sikkert som 2 og 2 er 4 og ikke 5. Hvorfor skulde vi gøre dem den Fornøjelse; dertil have vi ikke den fjerneste Grund. Nej, naar vi i det hele taget ville gaa ind paa det Forslag, som Landstinget nu har stillet og sendt herved, er det med meget stor Overvindelse og med meget stor Tvivl om, hvorvidt det fra vort Standpunkt, fra det egentlig konservative Standpunkt, er klogt, og hvorvidt det ikke er meget bedre at lade Linen løbe ud her i København, saa langt den løbe vil, end at komme her til Rigsdagen og bede om mulige Forholdsregler imod, at man kunde komme til at gaa for vidt her i Byen. Og naar man saa siger: Ja, men det er dog en lidt for farlig Politik, saa siger jeg: Ja, naturligvis er den farlig; det er al den Art Politik, hvor man skal regne paa, at Modstanderne komme ind paa indbyrdes at kæmpe mod hinanden; det er altid en farlig Politik,